

Yazar: Ramazan YILMAZ

Ýslâm'da müzik haram deđildir

Müzik konusu, zellikle mezheplerin ortaya çýkýpýndan sonra Müslimanlar arasýnda tartýpmalara neden olmuþ, helal ve haram diyenler olarak iki grup oluþmuþtur. Bir þeyin helal ya da haram olduđu hususu, ancak Kur'an'da açýk bir þekilde belirtilmesi ile mükmin olabilir. Yüce Allah (cc), bu konuda Müslimanları uyarmakta ve ađýzlarına geldiði gibi bir þeye helal ya da haram demelerini yasaklamakta, böyle yapanları kýnamaktadır. "Dillerinize yalan vasfederek bir þey içtin: "Bu helaldir ve bu haramdır" demeyin; yalan uydurup Allah'a iftira etmiþ olursunuz; þüphesiz, yalan uydurup Allah'a iftira edenler, kurtulamazlar." (Nahl, 116) Bu apaçýk uyarýya raðmen bazı kimseler, akýllarına estiði gibi helal haram koyarak yüce Allah'ın üzerine iftira atmaktan kaçýnmamaktadırlar. Üstelik bu kimseler, uydurdukları yalanları savunmak adına hiçbir ilgisiz bulunan ayetleri yalanlarına delil içtin içtin olarak kullanmakta ya da Rasulullah (as)'ın üzerine iftira atarak onun adına hadis uydurmaktadırlar. Kur'an'da, haram olduđu açýk bir þekilde belirtilmeyen bir þey içtin haram demek, bunu söyleyen kişi açýsýndan haddi aþmak ve yüce Allah'ın üzerine iftira atmaktadır. Kur'an'da, haram olduđu belirtilmeyen bir þey, eþyada mübahat esastır prensibinden o helaldir. Evrensel ve ađlarüstü nitelikte helal ve haram koyma yetkisi yalnızca yüce Allah'a aittir; yünetimsel ve kısmi helal haram koyma konusunda da rasuller belirleyicidirler. Buna göre iman edenlerin helal ve haram koyma hakları da yetkileri de bulunmamaktadır. Buna raðmen helal ve haram koymaya kalkýpanlar, haddi aþmýþ, Rab'lerine isyan etmiþ azgýnlardır. Bir konunun helal ya da haram olduđu ancak Kur'an'a ve rasullerin hayatlarına bakarak anlaşılabılır; müzik konusunda da durum aynıdır. Kur'an'da müzikle ilgili olarak Hz. Davud (as)'ın örneđi verilir. Hz. Davud (as) ve müzik Hz. Davud (as), birçok yüneyüyle beraber sesindeki zellikle de müzikemmel bir insan ve müzik konusunda da güzel bir örnektir. Hz. Davud (as), dıvdıđ; demirin içtin;ýkardýđ ve dađların eko

yaparak yansıtıyđy sese eplik eden kupların nađmeleri epliđinde gür ve güzel sesi ile söylediđi ilahiler söylemip, onun bu güzel tok, kalın ve gür erkek sesine atfen “ Davudi ses” tanýmýný müzik dünyasında anılmaya baplanmýptýr. Yüce Allah’ýn, Hz. Davut (as) ile Hz. Süleyman (as)’a bahpetmiđ olduđu sayýsýz nimetler içerisinde Hz. Davut (as)’ýn güzel sesi de bulunmaktadıř. O, bu gür ve güzel sesi ile süreкли Rabb’ini anmýđ, O’nun verdiđi nimetlere bükretmiđ, Rabb’ine dualar edip O’nu anarken dađları inletmiđ, kuplar da ona eplik etmiplerdir. “Andolsun Davud’a, Bizden bir üstünük verdik; ‘Ey dađlar, onu ayný anda aksettirin (döndürün) ve kuplar siz de’ ve ona demiri yumuđattýk. Bol bol (zýrh) yap dokumasýný ölçülü yap, salih amel ipleyin, dođrusu Ben, yaptýklarýnýzý görme kteyim.” (Sebe, 10-11) “ Süleyman, Davud’a mirasçy oldu ve dedi ki: ‘Ey insanlar, bize kupların dili öđretildi ve bize her peyden verildi. Ypte bu, apaçyık bir lütuttur." (Neml, 15-16) Ayetlerden açyıkça anlabýlacađy üzere Hz. Davud (as), zýrh yapmak için bir taraftan demiri döverken, diđer taraftan o gür ve güzel sesi ile ilahiler söyleyerek Rabb’ini anýyordu. Hz. Davud (as)’ýn dövdüđü demirden bir çalgý aleti gibi çykan ses ile Hz. Davud (as)’ýn gür sesi dađlarda eko yaparak yankýlanýyor, kupların deđipik sesleri de onlara eplik ederek bir fon müzidi oluđturuyordu. Bu müzik ziyafeti Kur’an’da, yüce Allah’y zikir olarak belirtilmiptir. “Sabret, onların dedikleri peylere ve güç sahibi Davud’u hatýrla; dođrusu o, çok yönelirdi; gerçekten Biz, dađları emrine vermiptik; akşam sabah onunla beraber tesbih ederlerdi; toplanmýđ halde kuplar da; hepsi ona yönelirdi.” (Sad, 17-19) Demirden çykan ses, bir çalgý aleti görevi görürken Hz. Davud (as)’ýn gür ve güzel sesi sanatçy sesini, dađlar bir eko görevi görüyor, eplik eden kupların sesi de adeta bir fon müzidi sesi çykarýyordu ki bu, tam bir müzik bölenini andýrýyordu. Bu üçlü, günümüz var olan müzidin ilk ürünleridir. Kupların dilinin öđretilmesi hususu da gösteriyor ki Hz. Davud (as), kimi zaman kuđ sesi de çykarmýđ, böylece kuplar da ona eplik etmiplerdir. Dađların ve kupların Hz. Davud (as)’a eplik etmesi, insanýn dođa ile ne denli barýpık olduđunu ortaya koymaktadıř. Ypte bu, hayat, Kâinat ve insanýn nasýl bir uyum içerisinde bulunduđunu göstermektedir. Rasulullah (as) döneminde müzik Kur’an’da verilen Hz. Davud (as)’ýn

•neklidne g•re demir ve kupların sesleri ile eko
g•revi yapan dağların yankılarından hareketle
Kur•an•da, m•ziđe ruhsat verilmiş, m•zik
haram kılınmamıştır. Ayrıca Rasulullah (as) d•neminde de
m•zik oldu, Rasulullah (as)•ın, m•ziđi genel olarak
haram kılmadığı gelen rivayetlerden anlaşılmaktadır. Rasulullah
(as)•dan gelen rivayetlerden birkaçı: •“
Nik•hı ilan edin, onu mescitlerde kılın ve •zerine def
¸ alın.” (Tirmizi, Nik•h, 6) Yetim kalan bir kız,
Ensar•dan birisiyle evlendirildi; Hz. Aipe de d•đ•ne
katılanlardandı, gelini g•t•r•p d•n•nce
Rasulullah (as) sordu: •“Ey Aipe, gelinle birlikte def ¸ alıp
parkı s•yleyecek bir cariye g•nderiniz mi?” Hz.
Aipe de: •“Cariye ne diyecek?” diye sorunca Rasulullah
(as): •“Ensar, gazeli seven bir kavimdir, onlara •yle
deseydiniz: •Size geldik, size geldik, Allah size de bize de hayat
versin, kızıl altın olmasaydı, badiyenize konaklamazdı, sarı buğday
olmasaydı bakireleriniz semirmezdi.” (Ybn Mace, Nik•h,
21; Ybn Hanbel, IV/78)) Rasulullah (as)•ın, d•đ•nde
def epliğinde s•ylenmesini tavsiye ettiđi, bizzat kendisinin de
s•ylediği •“kızıl altın olmasaydı, badiyenize
konaklamazdı, sarı buğday olmasaydı bakireleriniz semirmezdi”
s•zleri, bir parkı s•z•d•r ve bunun, bizzat onun
tarafından da s•ylenmesi de g•steriyor ki, kimi parkıların,
m•zik aleti epliğinde s•ylenmesinde herhangi bir haramiyet
s•z konusu değildir. Rubeyye binti Muavvize (r.anha) •yle
anlatıyor: •“Ben evlendiđim zaman Rasulullah (as) geldi ve
yatağımın •zerine oturdu. Bu sırada cariyelerimiz, def
¸ alıp Bedir g•n•n •hit d•pen atalarımız
hakkında mersiyele s•ylemeye bağladılar, i¸lerinden biri,
“Aramızda yarın olacakları bilen nebi var• manasında bir
mısra okudu. (Tirmizi, Nik•h, 6; Ybn Mace, Nik•h, 21)
bunun •zerine Rasulullah (as): •“B•yle deme,
s•ylemekte olduđun diđer peyleri s•yle,
¸•nk•n yarın olacakları bilen Allah•tır.”
Bir g•n Rasulullah (as) yanıma girdi. Yanımda iki de cariye vardı;
Buas g•n•n parkısynı s•yl•yorlardı. Rasulullah
(as) yatađa uzandı ve y•z•n•n •b•r tarafa
¸evirdi. Bu arada babam Ebu Bekir (r.anh) de yanıma girdi ve
beni azarlayarak:•“Rasulullah•ın yanında peytan
¸algısynı mı ¸ alıyorsunuz?” dedi.
Rasulullah (as) ona d•nerek:•“Onları
bırak• dedi. Bađka bir rivayette de Rasulullah (as)•ın
•yle dediđi rivayet edilmiştir:•“Ey Ebu Bekir! Her
toplumun bir bayramı vardır, bu da bizim bayramımızdır.”
(Buhari, Ydeyn, 3; Ybn Mace, Nik•h, 21) Hz. Aipe (r.anha)
•yle anlatıyor: •“Ben mescitte oynayan Habeplileri

seyrederken Rasulullah (as) beni ridasıyla
örttüğünü hatırlıyorum. Bu hal, ben
seyretmekten usanıncaya kadar devam etti. Benim gibi genç
yapında bir kızıncıya ne kadar düpkün olacağına
varın siz takdir edin.” (Buhari, Salat, 69; Müslim, ideyn, 18)
Hangi müzik türleri haramdır Rasulullah (as)’dan
gelen rivayetlere bakıldığında da müziğin ve eğlencenin genel
olarak haram olmadığı anlaşılmaktadır. Ancak Rasulullah (as), bu
konuda bir sınırlandırmaya gitmiştir; o da, gelecekle ilgili gaybi
konularda, yine Kur’an’da sınırlı çizilen Allah
yolundan alıkoyan, kötü sözün yayılmasına
neden olan söz ve eğlencelerdir. “İnsanlardan kimi,
bilgisizce Allah yolundan saptırmak için sözün
eğlencesini satın alır ve onu alay konusu edinir. İşte onlar için
alçak düpkürücü bir azap vardır.”
(Lokman, 6) “Kullarıma de ki, o en güzel olanı
söylesinler, çinünkü peytan aralarına girer;
doğrusu peytan, insan için apaçik
düpkümandır.” (Ysra, 53) Ayetlerin de apaçik bir
pekilde ortaya koydukları üzere, insanların Allah yolundan,
yüce Allah’a ibadet ve kulluktan alıkoyan, çirkin ve
kötü anlamlar içeren ifadeler, insanların alaya alan
sözler, müzik yoluyla ya da başka pekillerde
söylenmesi haramdır. Bunlar dıșındaki söz ve ifadelerde
bir yasaklama söz konusu değildir. “Muhakkak ki O, size
Kitap’ta indirmişti ki, eğer Allah’ın ayetlerinin inkâ
edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiniz zaman onlar, başka bir
söze dalınca­ya kadar onlarla beraber durmayın; o zaman
siz de onlar gibi olursunuz. Püphesiz Allah, bütün
münafık ve kâfirleri cehennemde toplayacaktır.”
(Nisa, 140) Mahremiyet konusunu ayaklar altına alan kadın erkek
karıyık yapılan eğlenceler, bu eğlenceler sırasında Yslâmi
hassasiyetlerle alay eden söz ve davranışlar, müzik de
dâhil, hangi şekilde söylenirse söylenir haramdır.
Ybadet saatlerini engelleyen, insanlarda piddet ve kötü
alışkanlıklar edinmeye neden olan, insanlara zarar veren,
ahlaksızlığın yayılmasını sağlayan her türlü söz ve
görüntü haram kılınmış, bunları yapan ve satın alan
kimseler için acıklığı bir azap olduğu bildirilmiştir.
“Püphesiz ahlaksızlığın yayılmasını iman edenler
içinde seven kimselere, dünyada ve ahirette acıklığı bir azap
vardır; Allah bilir, siz bilmezsiniz.” (Nur, 19) Yslâm, onurlu,
kibar, ahlaki değerlere sahip, birbirleriyle insani değerler
içerisinde güzel bir şekilde iletişim kuran insanların
olmasını ister. Bu değerler muhafaza edildiği sürece insanların,
kadın erkek ayrık ayrık eğlenmesinde herhangi bir yasaklama
getirmemektedir. Mutluluk ve bunun sonucu olarak sevinç insani

duygular dır; bunların ortaya çıkması da kimi ses ve hareketlerle olmaktadır. Bu ses ve hareketlerin ortak temposu da zaten doğaldır.

Gelenmek için yapılan her şey, savaşa hazırlık babında at yarabları, ebitli edlencelerin tertip edilmesi, birisini karışırken sevinç, ödülleri epliğinde parklarının sınırlanmasında -ki, Rasullullah (as)

Medine'de teprif ettiklerinde oradaki Müslümanların, sevinç; naraları epliğinde duyuldu; dolu sınırlar sınırlayarak def almışlardır. Ysl'de m noktaları nazarda bir yasaklama sınırlanmıştır.

Bütün bunlar da insanların öğrenmesinin ve öğrenmesinin doğaldır. Yukarıda sayılan edlence ve sevinç; naralarına, kimi aletlerin kullanılarak eplik ettirilmesi de doğaldır. Ypte bu eplik ettirilen aletler, müzik cihazlarıdır.

Müzik aletleri Eyaada mübahat esastır prensibi gereği müzik aletleri konusunda bir sınırlama sınırlanmıştır;

Hz. Davud (as) demiri demirden çıkararak ses, müzik aleti sesi çıkarırken Hz. Muhammed (as)

demirde var olan def, doğaldır bir müzik aleti olarak

çıkartıldı. Peygamber Rasullullah (as) demirde başka

müzik aletleri olsaydı, elbette onlar da çıkarıldı ki, savaşlarda çıkarılan davul, bunun için bir alettir.

Defin, Hz. Muhammed (as) demirde bir müzik aleti olarak çıkarılması, her demirde def çıkarılacağı anlamına

gelmez. Nasıl ki Muhammed (as) demirde insanlar deveye

biniyorlarsa ve bugünkü deveye deşil de en lüks arabalara biniliyorsa, müzik aletleri konusunda da yeni cihazlar kullanılabilir.

Bu nedenle günümüz müzikde çıkarılan her

şey müzik aletinin kullanılmasında herhangi bir

sakınca bulunmamaktadır. Yalnızca def çıkarılması helal

olduğunu iddia edenler, kendileri ve yaptıkları ile eplik; eplik, sınırlar ve yaptıkları arasında eplik; eplik bulunan kimselerdir.

Müziğin haram olduğunu iddia edenler Yüce Allah (cc), helal ve haramlar konusunda iman edenleri uyarmış, ağızlarına gediği gibi

helal haram koymamalarını bildirmiştir. Ancak ne yazık ki,

kendilerini Yüce Allah'a nispet eden kimi mezhep salikleri,

hemen her konuda yüce Allah'ın hükümlerine aykırı olarak helal haramlar koydukları gibi bu konuda da adeta

yüce Allah'a meydan okurcasına müziğin haram

olduğunu ileri sürmüşlerdir. Yman Ebucirc;

Hanife'de atfedilen, gerçekte ise el-Hidaye kitabının

yazarı tarafından uydurulan iddiaya göre "öğrenmek

in çıkarılan tımar algılar haramdır." (el-Mergin, el-Hidaye, IV, 80) Mezheplerin bir

kısmı, telli ve ud gibi algı aletlerinin mubah

olduğunu ileri sürerken bir kısmı, tımar algıların

haram olduđunu iddia etmiplerdir. Ýmam Mâlik'in meazif (genellikle telli çalgýlar) ve ud gibi çalgý aletlerini mubah gördüđünü Keffâl ve Reyhani naklederler. (Pevkânî, VIII, 105) Medine ulemasý, çalgý aleti ile bile olsa, mûsikînin caiz olduđunu söylemipler, Þafiîlerle Zâhirîler de bu husuřta onlara uymuylardýr. (Pevkânî) Ýbnül Cevzî, Ýmam Mâlik'in: “Medinelilere hangi mûsikî türü hakkýnda ruhsat veriyorsun?” diye sorulduđunda “Hiçbir türüne müsaade etmiyorum bunu içimizden fasýk olanlar yapýyor” diye cevap verdiđini nakleder. (ibnül-Cevzî, 256) Hanbeliler; ud, davul ve saz gibi çalgý âletlerini caiz görmezler; bu tür aletlerin çalýndýđ düđüne gitmenin dođru olmadýđýna inanýrlar. Fakat mücerret musikiyi, yani güzel sesle terennümü mubah görürler. (el-Fýkhu ala mezâhibi'l-erbaa, II, 44) Ybn Hazm, musikiye dair bađýmsýz bir eser yazmýþ ve mûsikîyi yasaklayan tüm hadisleri tenkit ederek bunlardan hiçbirinin sahih olmadýđýný ileri sürmüþtür. Bu mezhebe göre mûsikînin her çepidi helâldir. (Süleyman Uludađ, Ýslâm Açýsýndan Mûsikî ve Semâ, Ýstanbul 1976, 187) Ýmam Gazali, semâýn (müzik dinleme) mubah olduđunu zikreder ve sesleri; canlýlardan çýkan seslerle, cansýzlardan çýkan sesler diye iki kýsma ayýrýr; bunlarý dinlemenin caiz olduđunu söyleyler. Ancak içki ile çalýnmasý mutat olan çalgýlarýn haram olduđunu ifade eder. (Gazali, Ýhya, Kahire 1967, I, 343-348). Rasulullah (as)’ýn, yukarýda verilen sözleri apaçýk ortada iken bazý mezhepler müziđin haram olduđunu iddia etmelerinin, Kur’an’da ve Sünnette hiçbir delili yoktur. Onlar, hiçbir ilgisi bulunmadýđ halde dillerini eđip bükerek bazý ayetleri delil getirmiplerdir. Müziđin haram olduđunu iddia eden mezhepler, Kur’an’ýn okunuþu için müziđin çepitli makamlarý olan Bayati, Rast, Nihavent, Saba, Sika, Hicaz gibi makamlarla okunmasýna izin verip insanlarýn neplenmesini sađlayan müziđe haram demeleri, onlarýn çelipkileridir. Sonuç olarak Müzik, yukarýda sayýlan haram ve küfür sözler içermediđi, kipinin ibadet saatlerini engellemediđi, Allah’ýn ayetleri ile alay edilmediđi, gelecek ve gaybi konulardaki ifadelere yer vermediđi sürece haram olduđu iddia edilemez. Ýslâm’ý adeta somurtkan, suratsýz, asýk suratlý bir duruma sokmaya çalýpanlar, aslýnda kendi karanlýk dünyalarýna mahkûm olan kimseleridir. Bunlar, kendi bunalýmlý ruh hallerini Ýslâm’a mal etmeye çalýpmaktadýrlar. Normal 0 21 false false false NL X-NONE AR-SA

```
/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Normal Tablo";
mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm; mso-para-margin-bottom:10.0pt;
mso-para-margin-left:0cm; line-height:115%;
mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-ansi-language:NL;
mso-fareast-language:EN-US;} Normal 0 21 false false false NL
X-NONE AR-SA
```

```
/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Normal Tablo";
mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm; mso-para-margin-bottom:10.0pt;
mso-para-margin-left:0cm; line-height:115%;
mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-ansi-language:NL;
mso-fareast-language:EN-US;}
```

Bu köpe yazýsýnyn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=248